

Uvod

Zdravstvena njega u pedijatriji postoji koliko i sama pedijatrija, koja se kao značajna grana medicine definiše kao struka koja se bavi liječenjem djece. Izvorno grčki *pais paidon* znači dijete, a *iatrea* liječenje. Daljnjim razvojem tokom 200 godina pedijatrija je evoluirala prema mnogo širem području ne samo bolesti već i zdravlja, pa se danas pedijatrija definiše kao zdravstvena briga o ljudskom biću za vrijeme njegovog rasta i razvoja.

Zdravstvena njega u pedijatriji je usmjerena zdravom i bolesnom djetetu s ciljem čuvanja zdravlja djece, sprječavanja i liječenja fizičkih, psihičkih i somatskih bolesti. Zdravstvena zaštita djece se temelji na najdjelotvornijim principima, a to su prevencija (primarna, sekundarna i tercijarna) i rana intervencija uz interdisciplinarni pristup.

Počeci razvoja sestrinstva u dječjim bolnicama objedinjavali su preventivne i kurativne aspekte zdravstvene njege. Kako je nedostajalo školovanih medicinskih sestara, zdravstvenu su njegu provodile i njegovateljice sa završenim dvogodišnjim školovanjem.

Uloga sestre već je tada bila vrlo zahtjevna. Do osamdesetih godina prošlog vijeka zdravstvena briga za dijete nazivana je "njega bolesnika" i to je klasično shvatanje sestrinstva, po kojem je medicinska sestra obavljala njegu uglavnom po nalogu ljekara i po kojem je njega bolesnika samo praktična disciplina bazirana na vještinama i na intuiciji medicinske sestre. Sve druge djelatnosti medicinske sestre – nastava u medicinskim školama, zdravstveno vaspitanje, organizacija službe i drugo – nisu bile priznate kao dio osnovnih samostalnih sestrijskih aktivnosti. Stoga, promjena naziva "njega bolesnika" u „zdravstvena njega“ nije samo zamjena za arhaični naziv već se njime odražava promjena u osnovnoj djelatnosti medicinske sestre. Zdravstvena njega je širi pojam od njege bolesnika.

Danas proces zdravstvene njege kao savremena i visokokvalitetna metoda rada, pruža diplomiranim medicinskim sestrama mogućnost logičnog i svestranog rješavanja problema u njezi bolesnika, a to područje zahtijeva temeljnu stručnu edukaciju i iskustvo u procjeni somatskog, socijalnog, psihološkog i intelektualnog razvoja djece i adolescenata, kao i o etiologiji, patogenezi, patofiziologiji, simptomatologiji, dijagnostici, diferencijalnoj dijagnozi, terapiji, rehabilitaciji i prevenciji poremećaja i bolesti.